

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918200993
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:5918200993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a Mgr. Aleny Čakváriovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. V., S. U. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - V. V., S. XX.XX.XXXX, M.: X.L. V. N. XXXX/XX, XXX XX M., otec - Q. V., S. XX.XX.XXXX, M.: N.Z. XX, XXX XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23. októbra 2018 č. k. 17P/21/2018 -186, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23. októbra 2018, č. k. 17P/21/2018 -186, vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného a vo výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 23.10.2018, č. k. 17P/21/2018 -186 návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietol a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 28.05.2018 sa otec domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletému zo sumy 250,- eur na 100,- eur mesačne. Návrh odôvodnil otec tým, že na jeho strane došlo k zmene pomerov súvisiacich s tým, že jeho pracovný pomer vo Veľkej Británii skončil dňom 16.03.2018, a následne sa vrátil na Slovensko, kde sa najskôr zamestnal v spoločnosti Infinity relations a.s., na základe dohody o vykonaní práce (neskôr v pracovnom pomere). V čase podania návrhu býval u rodičov, vlastnil byt, z prenájmu ktorého mal príjem vo výške 400,- eur mesačne. Mesačné výdavky vyčíslil sumou približne 250,- eur mesačne (televízia, internet, sporenie, zálohové platby za byt, poistenie), a jeho mesačné výdavky v súvislosti s úverom, z ktorého si obstaral byt, predstavujú sumu 203,11 eur. Mesačné výdavky bez výdavkov na stravu a osobnú spotrebu predstavujú tak sumu 429,59 eur. Uviedol, že z dôvodu zmeny vo finančnej situácii sa s matkou dohodol na mesačných príspevkoch na výživnom na maloletého vo výške 200,- eur. Zároveň uviedol, že má záujem presťahovať sa od rodičov do svojho bytu, čo bude mať za následok stratu príjmu z prenájmu, k čomu v priebehu konania aj došlo. Matka maloletého s návrhom na zníženie vyživovacej povinnosti otca nesúhlasila. Navrhovala naopak, aby súd vzhľadom na zmenu pomerov a zvýšené náklady na výživu maloletého uložil otcovi maloletého platiť zvýšené výživné vo výške 350,- eur mesačne. Nepopierala, že sa v minulosti (v roku 2015) dohodla s otcom maloletého na tom, že otec maloletého bude prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne v čase, kedy sa dočasne vrátil z Veľkej Británie na Slovensko, pričom po

návrate do zahraničia mal platiť výživné v pôvodnej výške, k čomu už ale nedošlo. Poukázala na zmenu pomerov, keď základné životné náklady maloletého sa zvýšili a to jednak s ohľadom na skutočnosť, že maloletý začal navštevovať základnú školu, ako aj na skutočnosť, že maloletý má zdravotné problémy. Mesačné výdavky na maloletého vyčíslila matka sumou spolu približne 430,- eur (zahŕňajú výdavky spojené s obedmi, družinou, školské potreby, vreckové, náklady na lieky, náklady na stravu). Ročné výdavky vyčíslila matka sumou približne 1.500,- eur (zahŕňajú poplatky za záujmovú činnosť - krúžok PARKOUR, školu v prírode, lyžiarsky výcvik, celoročné oblečenie a obuv, ročné poplatky v súvislosti s navštevovaním školy). Zároveň žiadala zohľadniť výdavky jej domácnosti, v ktorej maloletý žije, pričom poukázala na skutočnosť, že tieto vzrástli, nakoľko sa sťahovali do novonadobudnutého bytu obstaraného prostredníctvom úveru.

3. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca maloletého upravená rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č. k. 7P/32/2014 - 68, zo dňa 19.06.2014, keď súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa otec maloletého zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 250,-eur mesačne. Z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že nájomná zmluva, na základe ktorej otec prenajímал svoj byt a mal z tohto prenájmu príjem, bola medzičasom ukončená. Od 18.09.2018 začal otec pracovať v trvalom pracovnom pomere v spoločnosti Infinity relations. Z výsluchu matky súd prvej inštancie zistil, že vzájomnú dohodu s otcom maloletého o mesačnej výške výživného v sume 200,-eur považovala za dočasnú, mala pokrývať obdobie, keď sa otec maloletého dočasne v minulosti vrátil z Veľkej Británie na Slovensko. Ani po následnom návrate do Veľkej Británie už otec neuhrádzal sumu vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu v Ružomberku a prispieval naďalej len sumou 200,- eur mesačne a občasnými nepravidelnými platbami, napr. 100,- eur v súvislosti s 1. sv. prijímaním, 50,- eur na vianočné sviatky, 50,- eur na lyžiarku výstroj, darčeky pre maloletého, prípadne nákup oblečenia. Matka maloletého to akceptovala len z dôvodu, že situáciu nechcela vyhrocovať. V súčasnosti je matka maloletého tehotná, žije v spoločnej domácnosti s priateľom a maloletým, v byte, ktorý nadobudli z prostriedkov získaných z hypotekárneho úveru. Súd prvej inštancie mal zároveň preukázané, že dňa 05.04.2017 otec maloletého nadobudol kúpnu zmluvou nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území Ružomberok - byt a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu, ako aj spoluvlastnícky podiel k zastavanému pozemku. Súd prvej inštancie zistil, že otec maloletého čerpal v súvislosti s kúpou bytu úver vo výške 56.000,- eur, ktorý spláca mesačnými splátkami vo výške 203,11 eur, výška mesačných zálohových platieb spojených s bytom vo vlastníctve otca maloletého je 143,14 eur, výška mesačných platieb otca maloletého na káblovú televíziu je 9,60 eur mesačne, internet 11,58 eur, ročné poisťné za byt 27,- eur, výdavky na elektrinu predstavujú sumu 30,- eur mesačne. Matka dosahovala príjmy zo živnosti vo výške 39.607,02 eur a výdavky zo živnosti 37.644,45 eur. Otec maloletého mal okrem toho príjem z prenájmu nehnuteľnosti vo výške 400,- eur mesačne. Otec maloletého mal v mesiaci 5/2018 príjem z dohody o vykonaní práce 95,49 eur, v mesiaci 6/2008 - 47,76 eur, v mesiaci 7/2018 - 47,76 eur. Výška príjmu otca maloletého v čase od mája 2017 do januára 2018 sa pohybovala od 1.169,86 GBP do 1.827,28 GBP. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že matka maloletého spolu so svojím partnerom nadobudla na základe zmluvy zo dňa 26.09.2017 byt do spoluvlastníctva, pričom v súvislosti s obstaraním bytu čerpali úver vo výške 141.375 eur, s mesačnou splátkou vo výške 521,85 eur, po znížení úrokovej sadzby výška mesačnej splátky predstavuje sumu v súčte 477,15 eur. Ročné poisťné bytu v spoluvlastníctve matky maloletého predstavuje sumu 109,90 eur. Čistá mzda matky maloletého v období od mája do decembra 2017 sa pohybovala v rozmedzí od 392,64 eur do 420,36 eur, čistá mzda partnera matky maloletého sa pohybovala v období 08/2017 - 07/2018 od 1.091,50 eur do 2.057,53 eur. Z dohody o zmene rozsudku o vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie ďalej zistil, že rodičia maloletého sa dohodli na zmene výšky vyživovacej povinnosti otca maloletého na 200,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2015. Otec maloletého je od 18.09.2018 zamestnaný v spoločnosti Infinity Relations, a.s., ako kuchár s hrubou mzdou 700,- eur mesačne. Z rozpisu výdavkov súd prvej inštancie zistil, že mesačné výdavky na maloletého presahujú sumu 500,- eur, keď mesačné výdavky spolu predstavujú sumu cca 430,- eur, a ročné výdavky po ich rozpočítaní na mesiace predstavujú sumu cca 130,- eur mesačne.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a uzavrel, že po zohľadnení oprávnených potrieb maloletého a schopností a súčasných možností otca maloletého, nie je dôvod na zmenu vyživovacej povinnosti tak, ako bola naposledy určená schválením rodičovskej dohody rozsudkom č.k. 7P/32/2014 - 68, zo dňa 19. 06. 2014, keď bola určená vo výške 250,- eur mesačne. Súd prvej inštancie preto tak návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému, ako aj návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému zamietol. Súd

prvej inštancie vyhodnotil, že výdavky maloletého, tak ako ich vyčíslila matka maloletého zodpovedajú jeho odôvodneným potrebám, prihliadol pritom jednak na dobu uplynutú od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ako aj rast životných nákladov, čo by samo o sebe odôvodňovalo zvýšenie vyživovacej povinnosti otca maloletého. Poukázal tiež na to, že okrem výdavkov týkajúcich sa priamo maloletého, je potrebné zohľadniť aj výdavky v súvislosti s obstaraním a chodom domácnosti matky maloletého, ktorá sa o neho stará. Na druhej strane súd prvej inštancie vzal do úvahy zmenu pomerov na strane otca maloletého, ktorého príjem sa po návrate z Veľkej Británie znížil, keď bezprostredne po návrate vykonával prácu, len na základe dohody o vykonaní práce a aj následne uzavretý pracovný pomer predpokladá nižší príjem, ako mal otec maloletého v období, keď vykonával prácu vo Veľkej Británii. V súvislosti s dohodou rodičov, na základe ktorej upravili vyživovaciu povinnosť otca maloletého na sumu 200,- eur mesačne, súd prvej inštancie s poukazom na Zákon o rodine konštatoval, že takáto dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná, pričom v posudzovanom prípade dohoda rodičov nebola súdom schválená.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, ako aj výroku o trovách konania podal otec maloletého v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec maloletého nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že výška výživného na maloletého určená pôvodne na sumu 250,- eur zodpovedá jeho súčasným možnostiam. Výživné v takejto výške, by tak hrubo presahovalo jeho zárobkové schopnosti a viedlo by k existenčným problémom pre otca v súčasnosti finančne nezvládnuteľnej situácii. Argumentuje, že súd prvej inštancie ustálil, že fixné mesačné výdavky otca sú vo výške 424,43 eur, avšak otec poukazuje na to, že k týmto výdavkom je ešte potrebné pripočítať aj bežné náklady na stravovanie, ošatenie a pod. Súhlasí so záverom súdu prvej inštancie ohľadom jeho pravidelného mesačného príjmu, ktorý v súčasnosti predstavuje sumu 700,- eur brutto, avšak po zrazení odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne a rovnako aj preddavkov na daň z príjmu, má k dispozícii reálne príjem vo výške 571,05 eur. Nesúhlasí s argumentom súdu prvej inštancie, že sa dobrovoľne vzdal výhodnejšieho zamestnania odchodom z Veľkej Británie. Výhodnejšiemu zárobku sa nijako nevyhýba a aktívne sa snaží získať čo možno najlepšie zamestnanie, čo podľa jeho názoru bolo zrejme aj počas prvoinštančného konania a očakával spravodlivé rozhodnutie zo strany súdu prvej inštancie, ktoré by reálne vyhodnotilo jeho súčasnú situáciu. Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje z opísaných dôvodov za nezákonné a nespravodlivé a žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol v súlade s jeho návrhom na zníženie výživného.

6. Matka maloletého s odvolaním otca nesúhlasila a žiada, aby odvolací súd predmetný rozsudok ako vecne správny potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie, v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že výdavky na maloletého tak, ako ich matka vyčíslila, zodpovedajú jeho odôvodneným potrebám, a preto by podľa názoru súdu prvej inštancie s ohľadom na dobu od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ako aj na rast životných nákladov odôvodňovali, aby došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti na maloletého. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, je zrejme, že súd prvej inštancie bral pri svojom rozhodovaní do úvahy aj tú skutočnosť, že na strane otca maloletého, došlo k zmene pomerov (predpoklad nižšieho príjmu). V opačnom prípade, by tak súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného akceptoval a došlo by k jeho zvýšeniu. Zároveň matka súhlasne s názorom súdu prvej inštancie uviedla, že súčasné príjmy otca nezodpovedajú jeho možnostiam a schopnostiam. Opätovne poukázala na skutočnosť, že od doby posledného rozhodovania vo veci výživného došlo jednak k zvýšeniu všeobecných nákladov na základné životné potreby maloletého, a zároveň došlo k zmene pomerov na strane matky i maloletého. Výdavky na maloletého prevyšujú príjmy matky maloletého, pričom výdavky na maloletého od posledného rozhodnutia súdu vzrástli, či už z dôvodu začatia povinnej školskej dochádzky, potreby zabezpečenia bývania a v nemalom rozsahu aj zo zdravotného stavu maloletého. Matka má za to, že vzhľadom na zmenu pomerov a výrazne zvýšené náklady, bol jej návrh na zvýšenie výživného opodstatnený, avšak súd prvej inštancie z dôvodu zmeny majetkových pomerov na strane otca maloletého jej návrhu nevyhovet, a preto sa voči predmetnému rozhodnutiu neodvolala. Matka je toho názoru, že na strane otca nedošlo k takej zmene, ktoré by odôvodňovala dospieť k záveru o znížení jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie

pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.12.2019 (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec a kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

8. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného potvrdil. V celom rozsahu sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a doplniť, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmiernujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

9. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, prípade pri rozhodovaní o znížení výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného, tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, či ide zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho charakteru. Reparácia právoplatných rozhodnutí pre nepodstatnú zmenu v pomeroch je neprípustná.

10. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletej, ako aj na strane jej rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2014), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci. Z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. V danej veci je dôležitá tá skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného v roku 2014, došlo ku zmene pomerov na strane maloletého, keď v čase posledného rozhodnutia maloletý navštevoval materskú školu a toho času je žiakom základnej školy. Už len z dôvodu zvyšujúceho sa veku maloletého, došlo k nárastu nákladov na neho, avšak súd prvej inštancie správne v kontexte všetkých zistených skutočností rozhodol, že nebol dôvod zvyšovať výživné, ako žiadala matka a to práve pri zohľadnení zmeny na strane

otca. Keďže matka sa do výroku o zamietnutí jej návrhu na zvýšenie výživného neodvolala, predmetom odvolacieho konania je návrh otca na zníženie výživného, avšak tento návrh treba posudzovať v súvislosti so všetkými skutočnosťami, ktoré tu sú. Jednou z týchto podstatných skutočností, ako je vyššie uvedené, je práve zmena pomerov aj na strane maloletého, pre ktorú nie je dôvod výživné znížiť a nie je to v záujme maloletého, kde pri znížení výživného, by mohlo dôjsť k ohrozeniu uspokojenia jeho všetkých nevyhnutných potrieb. Otec požaduje znížiť výživné z dôvodu, že v čase posledného rozhodnutia pracoval v Anglicku, kde dosahoval podstatne vyšší príjem, ako toho času, keď pracuje už na Slovensku za mzdu 700,- eur v hrubom. Uviedol, že nemožno ho nútiť, aby natrvalo žil v Anglicku a aby sa nemohol vrátiť späť na Slovensko, teda zmenu jeho práce nemožno vyhodnotiť tak, že sa vzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Odvolací súd má zhodne so súdom prvej inštancie za to, že sice otca nemožno nútiť, aby vykonával prácu v Anglicku, avšak pri určení jeho vyživovacej povinnosti sa nehľadí iba na reálne dosahovaný príjem, ale na jeho možnosti a schopnosti. Otec je mladý, zdravý a v produktívnom veku, s pracovnými skúsenosťami v zahraničí. Odvolací súd má vzhľadom k osobe otca za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť v stanovenom rozsahu 250,- eur mesačne. Otcom uvádzané dôvody na zníženie výživného boli práve zohľadnené pri návrhu matky na zvýšenie výživného, a teda z dôvodu poklesu príjmu otca oproti príjmu, ktorý dosahoval v Anglicku, ku zvýšeniu výživného nedošlo, a to i napriek tomu, že na strane maloletého nastala zmena pomerov od poslednej úpravy. Suma 250,- eur zodpovedá oprávneným nákladom na maloletého, vzhľadom na jeho vek, ceny tovarov a služieb. Maloletý je vo veku 10 rokov, kedy rýchlo rastie, ku zdravému vývinu potrebuje vyváženú a kvalitnú stravu. Zároveň oprávnenými nákladmi na maloletého nie sú iba náklady na stravu, ošatenie, hygienu a bývanie, ale aj náklady súvisiace so vzdelaním a voľnočasovými aktivitami. Navyše u maloletého sú zvýšené výdavky ohľadom jeho zdravotného stavu, keď mu bola diagnostikovaná bronchiálna astma, respiračné infekty a alergie. Matka si vyživovaciu povinnosť plní aj výkonom osobnej starostlivosti o maloletého. K tomu, aby mohla uspokojiť všetky nevyhnutné potreby maloletého, je potrebné, aby od otca mala mesačne 250,- eur, keď bežné náklady na maloletého sa pohybujú vo výške cca 430,- eur mesačne. Odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu je jeho prvoradou povinnosťou a má prednosť pred jeho ostatnými výdavkami. Otec si v roku 2017 zobral úver na kúpu troj izbového bytu, čo je pre jednu osobu nadštandardné bývanie, úver spláca mesačne v splátkach 203,- eur mesačne. Na druhej strane tvrdí, že nie je schopný plniť vyživovaciu povinnosť v sume 250,- eur mesačne, pričom výdavok na výživné má prednosť pred jeho ostatnými výdavkami.

11. Otec uvádza v odvolaní, že podáva odvolanie aj voči výroku o trovách konania. Z obsahu odvolania však nevyplýva, z akých dôvodov sa mu javí tento výrok nesprávnym. Odvolací súd konštatuje, že o trovách konania pred súdom prvej inštancie bolo rozhodnuté správne, v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V danom prípade nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 55 CMP, podľa ktorého môže súd priznať trovy konania, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Navyše otec ani nepodal návrh na priznanie mu trov v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistený skutočný stav veci, súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne rozhodol, keď zamietol návrh otca na zníženie výživného. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

13. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).